

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ЕНЦИКЛОПЕДИЧНИЙ ЛОВНИК

Редакційна колегія:

*Геннадій Яворський (голова), Богдан Мельничук (заступник),
Михайло Ониськів (секретар), Микола Алексієвець,
Ярослав Баранець, Володимир Барна, Євген Безкоровайний,
Любомира Бойцун, Єфрем Гасай, Олег Герман, Василь Деревляний,
Ігор Дуда, Ольга Заставецька, Володимир Кирич, Юрій Ковальков,
Володимир Кравець, Богдан Куневич, Роман Матейко,
Петро Медведик, Галина Моліцька, Богдан Пиндус, Любов Півцьо,
Олег Полянський, Ярослав Сачко, о. Роман Сливка,
Володимир Слюзар, Михайло Сохацький, Богдан Строцень,
Петро Тимочко, Богдан Хаварівський, Володимир Ханас,
Мирослав Ханас, Гаврило Чернихівський, Дарія Чубата,
о. Микола Шаварин, Сергій Юрій.*

Тернопіль
Видавничо-поліграфічний
комбінат "Збруч"
2004

жив США, літ.-мист. клубу в Нью-Йорку. Серед картин Г. – “Озеро восени” (оля).

Б. Волинський.

ГНАТЮК

Богдан (03. 05. 1940, с. Товсте, ймовірно, нині Гусятин. р-ну) – лікар, громадський діяч. Чл. УЛТ Пн. Америки, Амер. мед. асоціації. 1960–67 вивчав медицину в ун-ті у Гайдельбергу (Зх. Німеччина). 1984 – дипломант Амер. ради з акушерства та гінекології. Приватну практику почав 1975 в Аллен-Парку (шт. Мічиган). Від 1988 – інструктор лікарів.

Лит.: Пундій П. Українські лікарі: Біобібліографічний довідник. – Л. – Чикаго, 1996. – Кн. 2.

І. Гаврильцо.

ГНАТЮК

Богдан-Тарас (25. 07. 1915, м. Заліщики) – інженер-конструктор, учений, громадський діяч. Дійс. чл. НТШ, чл. Т-ва укр. інженерів Америки, Амер. ін-ту авіонавтики й астронавтики, АН Зх. Вірджинії, Ін-ту Франкліна в шт. Пенсильванія. Випускник Заліщиц. семінарії. Закін. (1935) пед. ін-т, Інж.-технол. ун-т у м. Данцінг (Німеччина, нині м. Гданськ, Польща, 1942; докторат з інженерії 1945). Як інженер-конструктор літаків працював у Гданську, Відні (Австрія), США. Проф. авіац. ф-ту в ун-ті Нотр-Дам (1957). Від 1960 – в Дрексель ун-ті у Філадельфії. Автор наук. праць англ., нім. і укр. мовами, публікацій у періодиці.

Лит.: Ukrainians North America. – Champaign, Illinois, 1975.

Б. Мельничук.

ГНАТЮК

Володимир Михайлович (09. 05. 1871, с. Велеснів, нині Монастирис. р-ну – 06. 10. 1926, м. Львів) – етнограф, фольклорист, мовознавець, літературознавець, мистецтвознавець, перекладач, громадсько-культурний діяч. Дійсн. чл. НТШ (1898). Чл.-кор. Рос. АН (1902), чл. Чес. наук. т-ва (1905), наук. т-в Австрії, Німеччини, Швеції. Акад. ВУАН (1924). Премія Рос. АН ім. О. Котляревського (1913). Навчався в г-зіях у Бучачі та Станіславі (нині Івано-Франківськ). 1894 вступив на філос. ф-т Львів. ун-ту (студював у М. Грушевського й О. Колесси). Після його закін.

– вчений секр. НТШ у Львові; на цій посаді залишався до кінця життя. Від 1898 – ред. “Літературно-наукового вістника”, відпов. секр. і ред. “Українсько-руської видавничої спілки”. Збирати етногр. та фольклор. матеріали почав учнем Бучац. г-зії. Всього опубл. майже 1 тис. наук. праць. Першу розвідку “Лірники: Лірницькі пісні, молитви, слова, звістки і т. ін. про лірників повіту Бучацького” надрук. 1896. Серед праць Г.: “Етнографічні матеріали з Угорської Руси” (т. 1, 2, 4–6; 1897–1911), “Галицько-руські народні легенди” (2 т.; 1902–1903), “Коломийки” (3 т.; 1905–07), “Гаївки” (1909), “Народні оповідання про опришків” (1910), “Колядки і щедрівки” (1914), “Українські народні байки” (2 т.; 1916), “Національне відродження австро-угорських українців” (1916), “Народні новели” (1917), “Народні байки” (1918), “Як повставав світ: Народні легенди з історії природи й людського побуту” (1926). Ред. творів укр. і зарубіж. письменників, перекладав укр. мовою з болгар., польс., рос., серб., чес., швед. та ін. літератур. У с. Велеснів діє Музей В. Гнатюка, його іменем назв. ТДПУ.

Лит.: Мушинка М. Володимир Гнатюк: Життя та його діяльність у галузі фольклористики, літературознавства та мовознавства. – Париж–Нью-Йорк–Сідней–Торонто, 1987; Володимир Гнатюк. Документи і матеріали (1871–1989). – Л., 1989; Література до знаменних і пам’ятних дат Тернопільщини на 1996 рік: Бібліографічний список. – Т., 1995.

О. Черемшинський.

ГНАТЮК

Дмитро Михайлович (28. 03. 1925, с. Старосілля, нині с. Новосілка Кіцман. р-ну Чернів. обл.) – співак (баритон), режисер, діяч культури. Нар. артист СРСР (1960). Герой соц. праці (1985). Держ. премія УРСР ім. Т. Шевченка (1973), держ. премія СРСР (1977). Від 1951 – соліст, від

